

Дело C-238/21

**Резюме на преюдициалното запитване по член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

13 април 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

2 април 2021 г.

Жалбоподател:

Porrt Bau GmbH

При участието на:

Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgen

Предмет на спора в главното производствоОтпадъци — Класифициране — Статус за край на отпадъка —
Предпоставки**Предмет и правно основание на преюдициалното запитване**

Тълкуване на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 6, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. национална правна уредба, съгласно която статусът за край на отпадъка настъпва само когато отпадъците, съществуващите вещества или получените от тях вещества се използват пряко като заместители на суровини или

произведени от първични суровини продукти или са подготвени за повторна употреба?

Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен:

2. Допуска ли член 6, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. национална правна уредба, съгласно която статусът за край на отпадъка за изкопни материали може да настъпи най-рано чрез замяната на суровини или произведения от първични суровини продукти?

В случай че на първия и/или на втория въпрос се отговори отрицателно:

3. Допуска ли член 6, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. национална правна уредба, която предвижда, че статусът за край на отпадъка за изкопни материали не може да настъпи, ако формалните критерии (по-специално задълженията за регистрация и документиране), които нямат никакво свързано с околната среда отражение върху извършената мярка, не са изпълнени или не са изпълнени изцяло, въпреки че е установено, че изкопните материали не надвишават предвидените за конкретното предназначение пределни допустими стойности (клас за качество), които следва да се спазват?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза

Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (наричана по-нататък „Директивата за отпадъците“), по-специално членове 3 и 6

Релевантни национални разпоредби

Abfallwirtschaftsgesetz 2002 (Закон за управление на отпадъците от 2002 г., наричан по-нататък „AWG 2002“), по-специално членове 2 и 5

Bundesabfallwirtschaftsplan (Федерален план за управление на отпадъците, наричан по-нататък „BAWP“)

Кратко изложение на фактите и на производството

- 1 Landesverwaltungsgericht Steiermark (Областен административен съд Щирия, наричан по-нататък „запитващата юрисдикция“) следва да разгледа жалба срещу решение (наричано по-нататък „обжалваното решение“) на Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung (административен орган на район Грац и околности, наричано по-нататък „ответникът“).

- 2 Жалбоподателят е строително предприятие. Земеделските стопани му възлагат да им доставя изкопни материали (наричани по-нататък също „използваните материали“) и да ги разпределя в земите им. Целта е да се подобрят площите и обработваемите площи, а оттам и да се увеличи добивът.
- 3 В обжалваното решение ответникът по същество посочва, че използваният материал е отпадък по смисъла на член 2, параграф 1 от AWG 2002. Качеството на отпадък не отпадало, тъй като не били изпълнени формалните критерии съгласно австрийския федерален план за управление на отпадъците (в редакцията му от 2011 г.), основан на член 28 от Директива 2008/98/ЕО.
- 4 Според запитващата юрисдикция използваните материали са незамърсени изкопни материали с качество А1, което представлява най-високият клас за качество на изкопни почви. Такива материали са подходящи и законно разрешени от австрийското право за подобряване на площите (като разглежданите в настоящия случай).

Тъй като има съмнения относно позицията на ответника, и по-специално относно тълкуването, което дава на понятието за отпадък, запитващата юрисдикция се обръща към Съда.

Кратко изложение на мотивите за преюдициално запитване

- 5 Запитващата юрисдикция има съмнения дали незамърсените изкопни материали, спадащи към висок клас на качество, представляват „отпадък“ по смисъла на понятието за отпадък съгласно правото на Съюза.
- 6 Съгласно член 3, точка 1 от Директивата за отпадъците „отпадък“ означава „всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава, възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи“. Третата хипотеза („обективен отпадък“) трябва да бъде изключена, тъй като използваният материал може без съмнение да се използва за всички видове употреба. Следователно са възможни само първата и втората хипотеза („собствен отпадък“).
- 7 Ако Съдът приеме, че използваният материал е отпадък, би следвало да се провери и дали качеството на отпадък междуременно е отпаднало.
- 8 Статусът за край на отпадъка (наричан по-нататък също „край на отпадъка“) е регламентиран по-строго в националното право от предвиденото в Директивата за отпадъците (член 6) и следователно според запитващата юрисдикция не е в съответствие с тази директива.
- 9 От гледна точка на запитващата юрисдикция национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която край на отпадъка

може да настъпи най-рано чрез замяната на суровини или произведени от първични суровини продукти, противоречи на член 6, параграф 1 от Директивата за отпадъците.

- 10 Освен това националното право предвижда, че отпадъците престават да са отпадъци, ако не са изпълнени или не са изпълнени изцяло формалните критерии (по-специално задълженията за регистрация и документация). Това е така дори ако се установи, че тези формални критерии нямат отражение върху околната среда и е установено, че изкопните материали не надвишават пределните допустими стойности, които трябва да се спазват за предвидената конкретна употреба.
- 11 Запитващата юрисдикция счита също, че националната правна уредба противоречи на правото на Съюза, тъй като използването на изкопните материали в най-високия клас за качество вече е било установено още от самото начало, техническите изисквания са изпълнени, проверката и безвредността са били доказани чрез експертизи и не са настъпили и няма да настъпят вредни последици за околната среда или за човешкото здраве. Освен това използването на тези изкопни материали има за цел и предотвратяването на отпадъците, както и замяната на иначе необходимите първични суровини. Забраната за такова използване би довела до необходимост да се използват първични суровини, а самите вече годни за употреба вторични суровини (тоест в настоящия случай изкопни материали) да бъдат депонирани. Подобно положение обаче би било в противоречие с целите на Директивата за отпадъците.